

Aage Frandsens spørgsmål om rigsretssag. Hr. Anders Fogh Rasmussen sagde: Det, Venstres formand mener, er, at vi skal have en juridisk undersøgelse. Jeg må tilstå, at jeg kom til at tænke på Ritt Bjerregaard, der jo i sin tid altid sagde: Det, Svend mener, er sådan og sådan. Det er dog interessant, at det er Venstres næstformand, der står her og skal fortolke, hvad Venstres formand på forskellige tidspunkter har sagt. Hvad er det, han har sagt?

Onsdag morgen i sidste uge kunne vi læse i Børsen, at der skulle anlægges rigsretssag imod statsministeren. Onsdag aften var det finansministeren, der skulle anlægges rigsretssag imod, og det er vel udtryk for det meget forvirrende billede, der har været af partiet Venstre i denne her sag.

Jeg må indrømme, at jeg tager hr. Anders Fogh Rasmussens bemærkninger som et udtryk for det konsekvente tilbagetog, vi har set fra Venstres side. Venstres formand ville på storvildtjagt, da dette her startede. Nu sidder Venstre og skyder vildt omkring sig til alle sider. Det er et tilbagetog; der er så ynkeligt, at man næsten kommer til at tænke på nogle historiske paralleller. 1864 er måske for meget, men alligevel noget i den retning. Det er også derfor, vi må sige, at Venstres slagord om, at Venstre ved man hvor man har, har fået en helt ny betydning efter i dag. Det er Venstre på tilbagetog, på retræte, skydende vildt omkring sig. Det er sandelig interessant.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil bare for en ordens skyld sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg ikke har udtalt mig om, hvad Venstres formand mener, men hvad Venstres formand har sagt. Jeg kan så i øvrigt sige, at jeg tror, der var godt en million seere, som overværede debatten mellem statsministeren og Venstres formand i tv, og de har hørt, hvad det var, Venstres formand sagde, og det tror jeg vi helt kan henholde os til.

Men så var der hr. Bjørn Elmquist, som begynder at fordybe sig i, hvad det egentlig er, departementschef Anders Eldrup har sagt om finansministerens forsøg på at vride armen om på Finanstilsynet. Departementschefens udtalelser er faktisk meget klare, når man læser dem i retsbogen, og dér kan hr. Bjørn Elmquist jo selv læse, hvad det egentlig er, departementschefen har sagt, nemlig at hensigten med finansministerens henvendelse til Finanstilsy-

nets direktør var at få Finanstilsynet til at udskyde et kasseeftersyn. Med sine egne ord beskriver departementschefen så det som en opfordring til Finanstilsynet om at skynde sig langsomt.

Den udtalelse er departementschefen kommet med til retsbogen, og den retsbog har departementschefen selv underskrevet, og departementschefen er på intet tidspunkt løbet fra den udtalelse.

Det eneste mystiske i sagen er, at finansministeren forleden fredag aften i tv hævdede, at departementschefen havde givet ham en undskyldning. Men der er ingen, der har hævdet, at departementschefen er løbet fra sine udtalelser, så hvis departementschefen har givet en undskyldning, så må det altså være for, at finansministeren er blevet bragt i vanskeligheder ved udtalelserne. Men udtalelserne er der ingen der er løbet fra, og derfor må vi lægge dem til grund. Det vil altså sige, at efter alt, hvad der kan aflæses af beretningen fra undersøgelseskommissionen, ligger det klart, at finansministerens hensigt var at få udskudt et kasseeftersyn.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil følge op dér, hvor hr. Bjørn Elmquist slap, og sige, at netop det forhold, at man ikke læser videre i beretningen, at man omhyggeligt afholder sig fra at se retsbøgerne, som jo er ganske spændende, er det, der gør, at der i Venstres argumentation optræder mange løse ender, som jeg sagde.

Jeg tror ganske simpelt ikke, at Venstre ønsker, at det skal føjes sammen, for det har der været al mulig grund til at blive vejledt i. Der foreligger nogle besvarelser i PØ-udvalget. Dem siger man også man er interesseret i, men det er man øjensynlig ikke, for man bruger dem ikke til noget.

Og sådan kan man blive ved. Venstre har ikke interesse i andet end at lade et billede stå. Og nu forstår jeg bedre det dér med at have læst rapporten to gange, for det må være sådan, at når man har læst den én gang forfra – det må også have været meget, meget hurtigt – så har man skyndt sig at glemme den, og så har man læst den bagfra den anden gang, og det giver selvfølgelig et noget andet billede. Venstres billede af virkeligheden er lidt, som når man ser en film baglæns. Den er ret morsom, men den er ikke ret virkelig.